

Keypmannahavn.

Tá eg spældi í Las Vegas, komu nógvir føroyingar í vikuskiftinum, tí eg spældi teir føroysku sangarnar — eitt nú «Sildavalsin», «Rasmus» og «Eitt sunnukvöld í Plantaguni». Hesin tónleikur var væl umtóktur millum føroyingar, og teir kendu meg frá tíðini við Simma.

— Var Las Vegas fyrri studentar, so var Adlon, har er eisini spældi, fyrri hálvadelig og ógvuliga múgvandi fólk, sigur Brandur og brosar skemtandi.

Har hittu tú eisini skemtlig fólk — eitt nú Poul Bundgaard. Hann var so forlittur í einum ógvuliga smartum brokadejakkka, sum eg «arbeiddi» í. Skemtíð okkara millum var, hvussu nógv eg vildi selja jakkan fyrri, tí Poul Bundgaard vildi sleppa at keypa hann...

Adlon var staðið har handilsfólk, sjónleikarar o.o. komu at fáa sær døgurða, eftir at tey høvdu verið í sjónleikarhúsi og aðrastáðni á kveldi. Seinni var so dansitónleikur.

BOOKING FELAG

Tá Brandur hevði verið orkesturleiðari í nøkur ár, helt hann tað verða áhugavert at royna okkurt nýtt.

Í hesum arbeiði hevði hann gjørt sær nakrar royndir um tónleikabólkar og hvussu teir sóknast eftir arbeiði.

Hann stovnaði egna booking-felag, sum kundi bjóða eini 10 tónleikabólkar fram á marknaðinum innan undirhald.

Hesir tónleikabólkar spældu í øllum Norðurlondum.

HANDILSMADUR

Í 1965 flutti Brandur og Unna Øssursson til Føroya við børnum teirra. Dreingirnir vóru nú komnir í skúlaaldur, og foreldrin skuldu gera av, hvar tey skuldu seta búgv.

— Eg hevði altíð stóran áhuga fyrri at sleppa til Føroyar at búgva. Grundarlag var ikki fyrri tónleikavirkseminum burturav, og tí stovnaði eg heilsølu, sum eg hevði í 17 ár.

— Tað var eins og eg hevði fingist nógv mikið við tónleik, og eg spældi ikki ein tóna í eini átta ár.

— So lægði tað ljóðar, so saknaði eg tað heldur ikki. Bráðliga ein dagin kom Ludvig Breckmann til mín, og spurdi, um eg ikki kundi koma at hjálpa teimum í Havnar Hornorkestrum.

— Teir høvdu í umbúna at savna ymisk fólk, sum skuldu spæla til vælgerðarendamál, til frama fyrri hornorkestrið.

— Jú, vit vóru eini 17 tónleikarar, sum spældu í

Big Band orkestrinum, men tá vælgerðartiltakið bert var ta einu ferðina, hildu vit fram at spæla.

Tónleikurin tók seg fram í sjeýtíðinum, og Big Band var vælumtókt. Teir spældu til stóri veitslur og vælgerðarendamál, í eini seks ár.

Síðan kom Jazzfelagið og seinni aftur Føroya Jazztónleikarafelag.

TÓNLEIKURIN MENN-IST

— Í hesum sambandi gjørdist eg umboð fyrri Føroyar í Norðjazz, sum er felag fyrri Norðurlond. Eg ferðaðist kring um í Norðurlondum, har festival altíð var í samband við ársfundirnar.

— Tá eg hevði sitið í konserthølum — hotellum, fimleikarhøllum og tjøldum, kom eg í tankar um, at vit í Føroyum kundu bjóða nógv betur karm um slíkt tónleikatiltak, enn hini londini.

Vit høvdu tá fingið Norðurlandahúsið, hotell og ferðamannaskip, so har var bara at fara í holt við arbeiðið.

Slíkt tiltak er lagt til rættis á sama hátt alla staðni, og tað «stjelur» bert einar seks vikur av tíðini, tá fyrireikingin skal gerast.

EINSAMALLUR FYRI SEINASTU FERÐ

Í ár havi eg einsamallur skipað fyrri hesum í fimm ár, og hóast tað hevur verið áhugavert, so verður hetta seinasta ferðin eg geri slíkt av mínum eintingum.

Festival tiltakið er soleiðis skipað, at tað ikki skal geva yvirskot. Vit fáa figging og stuðul frá Landsstýri, Norðurlandahúsinum og Býráðnum, men gevur tiltakið yvirskot, so minskar stuðulin við somu upphædd.

Arbeiðið við tilrættaleggingini er ókeypis. Upp á fyrspurning um Brandur er hugsjónarmaður, tá tað snýr seg um tónleik, sigur hann:

— Fólk verða so vælhyrd og væl fyrri, tá tey hoyra rytmskan tónleik. Eg haldi, at vit eisini skulu bjóða føroyingum slíkar upplivingar, sum tað er at hoyra góðan tónleik.

COCA COLA MENTANIN

Prátad verður síðani um ymisk onnur fyrbrigdi innan tónleik, eitt nú diskotónleik, sum oftast er so harðrendur, at fólk bliva aggressiv. Kanska er tað júst tónleikurin, sum ger ungdomin so harðrendan?

— Tá talan er um diskotónleik, so er hetta annað slag av uppliving og onnur mentan, enn tann eg standi fyrri.

Talan er um sonevnda coca-cola og burgarament-

anina har ungdomur verður kroystur inn í bólkar. Tey hava ikki stórar møguleikar at uppliva tónleikin sum einstaklingar, tí tilfarið er gjørt so einkisigandi, at tey als ikki skulu hugsa!

— Eg hugsi, at tað er ótryggleikin í, at tú ikki skal geva nakað, sum fær tey at ávirka av hesum.

— Annars haldi eg ikki, at allur diskotónleikur er so vánaligur, og heldur ikki, at hesin er so týðningarmikil, sum fólk vilja gera hann til. Kanska okkurt munagott spyrst burturur diskotónleiki, tá hann fær fleiri ár á baki, enn vit higartil hava høyrð hann.

MENTUNARKJALLARI

Av tilvild kom Brandur Øssursson upp í undirvísingarárbeiði, tá tónleikalærari í Kommunuskúlanum í 1981 gavst miðskeiðis í skúlaárinum.

— Eg var biðin um at vera avloysari, og eg tók av. — Tað er — av øllum sum eg havi upplivað, tað besta eg havi verið fyrri í lívinum!

— Eg havi altíð verið

góður við børn, men eg visti ikki, at tað var so áhugavert at undirvísa teimum í tónleiki.

Framtíðin innan tónleik er eisini spennandi. Brandur er hálvan dag í Kommunuskúlanum og hin partin í Musikkskúlanum.

— Nú hevur Tórshavnar Býráð samtykt at gera eina rytmska deild burturav í Havn. Tað er í húsum hjá Bentzen, Yviri við Strond, har kjallarin verður umbygdur í lötuni.

Brandur Øssursson skal hava listarliga virksemd um hendur, og sigur hann, at reyði tráðurin í rytmsku deildini skal vera, at tónleikarnir skulu sleppa at spæla tað, sum teimum lystir. Slíkt stað er ikki í Føroyum, og tí er hetta týðningarmikil útbygging innan tónlistahæmin her á landi.

Ætlanin er at felag og tónleikabólkar skulu skipa fyrri ymsum mentunartiløkum, konsertum og kvøldsetum, sum serliga skal verða treytað av, hvat ymsu bólkarnir hava at bjóða, sigur Brandur Øssursson.

Dagny Joensen

Ferðsluráðgevin settur

Landsstýrið hevur sett Hans Jacob Hermansen, lærara í starv sum ferðsluráðgevi.

Hans Jacob Hermansen tók prógv í Ribe Statsseminarium í 1971. Han var eitt skifti lærari við Hellig Kors Skole á Nørrebro í Keypmannahavn, og var seinast á Eysturskúlanum í Havn, har hann varð settur í 1975.

Nýggi ferðsluráðgevin, sum er einasti av sínum slag í Føroyum, skal hava tilknýti til Ráðið fyrri

Ferðslutrygd, og fær skrivstovu Yviri við Strond í heilum stovnsins.

Grundgevingin fyrri at ein lærari varð settur í hetta starv er týðningarmesta arbeiðið og uppgávan hjá Ferðslutrygd, — nevnliga, at fáa smærri børn og skúlabørn í talu, tá tað snýr seg um ferðslu og trygd.

Hans Jacob Hermansen byrjar Yviri við Strond 1. september í ár.

Dag.

Landssjúkrahúsið

100 Tórshavn

Sjúkrasystir

Á intensivu/coronardeild B8 eru stórvleys til setan 1.10.1988 ella eftir avtalu.

Arbeiðstið fulla tíð, ella niðursetta tíð í nátturvakt.

Nærri fæst at vita um stórvini við at venda sær til deildarsjúkrasystir Ásu Poulsen, tlf. 13540 lokal 118, ella fyrstøðukvinnu Mariu á Dul, lokal 127.

Umsókn skal sendast til: Fyrstøðukvinnuna, Landssjúkrahúsið, 100 Tórshavn.

Suðuroyar Ellis- og Røktarheim

800 Tvøroyri

Søkir sjúkrahjálpara, fulla tíð, at byrja 1. september 1988, og sjúkrasystir, 56 tímar, aðru hvørja viku, at byrja beinanvegin.

Umsóknir verða sendar Fyrstøðukvinnuni, Suðuroyar Ellis- og Røktarheim, 800 Tvøroyri

Námsfulltrúi

Í Landsskúlafyrisingini er eitt starv sum avloysari í 1 ár fyrri námsfulltrúa leyst at søkja.

Starvið fevnir í høvuðsheitum um virkisøki innan sjómansútbúgvingarnar og aðra framhaldandi útbúgving.

Umsøkjarar eiga at hava kunnleika til undirvísing innan áðurnevndu útbúgvingar og eiga at hava hægsta nautiska kunnleika.

Starvið verður lønt samsvarandi 31. lønarrámmu í tænastumannalógini og haraftrat 6.000 kr. árliga í viðbót.

Tann, ið sett(ur) verður hevur skyldu til eftir ynski landsskúlastjórans at taka lut í øðrum arbeiði inn — an Landsskúlafyrisingina.

Umsóknir skulu vera Landsskúlafyrisingini, Falkavegi 6, 100 Tórshavn í hendi í seinasta lagi fríggjadagin 26. august 1988 kl. 16.00.

Landsskúlafyrisingin, 10. august 1988

Minnist haldaragjaldið